

 **Успіння Пресвятої Владичиці нашої Богородиці
і приснодіви Марії - 15 серпня.**

Тропар (глас 1): У різдві дівство зберегла ти,* в успінні світу не оставила ти, Богородице.* Переставилася ти до життя, будвши Матір'ю Життя.* І молитвами твоїми* ізбавляєш від смерти душі наші.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 2): В молитвах невсипущу Богородицю* і в заступництвах незамінне уповання* – гріб і умертвіння не втримали.* Бо як Матір Життя до життя переставив той,* хто вселився в утробу приснодівственну.

Прокімен (глас 3): Величає душа моя Господа* і возрадувався дух мій у Бозі, Спасі моїм (Лк 1,46-47).

Стих: Бо зглянувся на смирення раби своєї, ось бо віднині ублажать мене всі роди (Лк 1,48).

Апостол: (Фли 2,5-11): Браття, плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі. Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж – хресної. Тому і Бог його вивищив і дав йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.

Алилуя (глас 8): Воскресни, Господи, в упокій твій, ти і кивот святині твоєї (Пс 131,8).

Стих: Клявся Господь Давидові істиною і не відречеться її (Пс 131,11).

Євангеліє: (Лк 10,38-42; 11,27-28): В той час увійшов Ісус в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ногах Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.” Озався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.” Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Замість Достойно: Ангели, бачучи успіння Пречистої, здивувалися, як Діва возходить з землі на небо.

Ірмос (глас 1): Перемагаються закони природи у тобі, Діво чиста: бо дівственне є різдво, і смерть наперед заповідає життя; по різдві діва, і по смерті жива. Спасаєш завжди, Богородице, насліддя твоє.

Причасний: Чашу спасіння прийму і ім'я Господнє призову (Пс 115,13). Алилуя (х3).